



HOTEL BEUSEMARKEN



Klucht in twee bedrijven

door

FRANK NIJHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 – 5 11 24 07

E-Mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL BEUSEMARKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK NIJHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2025 Anco Entertainment bv – Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 – 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

- E. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Claire de Graaf – Hotelmanager. Ambitieuus. Perfectionistisch. Control freak.

Sonja Krommenie – Receptioniste. Chaotisch, naïef en impulsief. Enthousiast. Kletsious.

Jan ter Borg – Bagage-kruier. Werkt al jaren in het Hotel. Ruwe bolster, blanke pit. No-nonsense.

Mevrouw (*Ella*) Beusemarken-van Egten – Eigenares. Kan zakelijk en hard zijn. Niet echt geliefd. Houdt de schijn op.

Lilly Pothof – Housekeeping. De vaste schoonmaakster al jaren. Weet alles wat er gebeurt. Nuchter en adequaat.

Celeste Kraak – Housekeeping. Volgzaam, ietwat dom en naïef.

Emiel Jonker – Modekoning (*Jonker collectie*). Hij is hautain, overtuigd van eigen kunnen. Hij is een ‘kunstenaar’.

Sacha Poortvliet – PA van Emiel. Regelt al jaren de zaken voor Emiel. Is het zakelijk brein achter de ‘Jonker collectie’. Nuchter. Altijd onder control.

Gerben Posthuma – Gast (*samen met z’n vrouw Karin*) Optimist, positief, aardig. De ideale schoonzoon.

Karin Posthuma-Versloot – Gast (*samen met haar man Gerben*) Mopperig, negatief, gekwetst.

Tom de Boer – Zakenman. Is samen met z’n secretaresse een weekendje weg. Handige jongen, voelt zich onschendbaar, levensgenieter.

Melanie Kolman – Vriendin/secretaresse Tom. ‘In Love’. Gepassioneerd, Blij en optimistisch. Licht naïef. Narcistisch.

Anja Millingen – Gast (*samen met vriendin Annette*) Enthousiast. Wil feesten. Hart op de tong. Vrij type.

Annette ten Almen – Gast (*samen met vriendin Anja*). Volgzaam, naïef, Onzeker. Voelt zich ‘de mindere’ t.o.v. haar vriendinnen.

Bruni Vredeveld – Gast. Komt voor de rust. Positief, optimist, stijgt boven zichzelf uit. Onzeker, zoekende, herstellende.

Hilda van Essen “Jane Gillesson” – Popster. Overspannen, teruggetrokken, de sterstatus maakt haar kapot.

Monique de Boer-Huizinga – Gast (*samen met vriendin Ciska*).
Degelijk, getrouwd. Vindt het spannend een weekendje weg
zonder man. Geniet van het weekend. Afhankelijk in haar relatie.

Ciska ter Borg – Gast (*samen met vriendin Monique*) Vrijgezel,
zelfstandig, nuchter. Weet wat ze wil. Sterk.

DECOR:

Lobby:

Een balie waar Claire en Sonja achter kunnen werken. Met een computer. Daarachter een rek met sleutels van de kamers. Eventueel een draairek met folders voor uitstapjes in de omgeving/routebeschrijvingen e.d.. Eventueel een grote bank (rechtsvoor) om op je beurt te wachten. Ook mooi om zo'n originele hotel bagagetrolley voor Jan te hebben.

Eetzaal:

Drie tafels op een rij. Zitplaatsen van belang in verband met wel/niet zien van andere gasten.

NB: Aanduiding, rechts en links (op en af) is vanuit de zaal gezien.
Dus zoals de kijkers dat waarnemen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Stilte voor de storm

(De Lobby)

Lilly en Celeste komen van rechts op met een schoonmaakkarretje. Ze hebben ook een wasmand met beddengoed bij zich)

CELESTE: *(kijkt nog een keer achterom, nog verbaasd)* “Echt Lilly? Was dat níet zín vrouw?”

LILLY: *(zucht)* “Hoe vaak moet ik je nog uitleggen dat het hotel vaak wordt gebruikt voor vluchtige avontuurtjes?”

CELESTE: *(nog verbaasd)* “Hoe weet je nou dat dit een vluchtig avontuurtje was.”

LILLY: *(kordaat)* “Oké! Hoe lang zijn ze er geweest?”

CELESTE: “Eén nachtje. Ze zijn gisteravond gekomen.”

LILLY: “Precies. Hoe heeft die man betaald?”

CELESTE: “Geen idee.”

LILLY: “Ik wel. Ik zag dat hij contant betaalde. *(Doet haar rechterwijsvinger onder haar rechteroog)* Hoeveel fooi lag er op de kamer?”

CELESTE: “Veel!”

LILLY: “Juist. Hij koopt z’n schuldgevoel af. *(Triomfantelijk)* Ik vind het prima. *(Wijzend naar het beddengoed)* Enneuh... moet ik je nog verder uitleg geven over het beddengoed?”

CELESTE: *(voorzichtig)* “euhmm...ik geloof het niet.”

LILLY: *(doet haar armen over elkaar)* “Celeste, Celeste. Wanneer word jij eens wakker wat mannen betreft. Ze zijn niet te vertrouwen. En ik kan het weten want ik heb er al heel wat versleten.”

CELESTE: *(denkt nog even na)* “Maar die mannen zijn dan toch niet alleen? Daar is dan ook een vrouw bij? Zijn die dan wel te vertrouwen?”

(Lilly laat het even op zich inwerken. Van rechts komt Claire op en loopt door tot achter de receptie)

CLAIRE: *(geïrriteerd, gespannen)* “Kom op dames. Niet met de armen over elkaar. Er moet gewerkt worden en wel direct. Ik heb net mevrouw Beusemarken gesproken en ze gaf aan dat we een belangrijke gast krijgen dit weekend. Dat alles piekfijn in orde moet zijn. Ze was er heel zenuwachtig over.”

LILLY: *(nieuwsgierig)* “Wat voor een belangrijke gast?”

CLAIRE: “Dat wilde ze niet zeggen omdat we ons dan ‘wellicht alleen op die gast zouden focussen’. En daar heeft ze ook gelijk in. Elke gast is belangrijk. *(Theatraal)* Wij staan voor fatsoen, orde en netheid...”

(Op dat moment komt Jan van links op met een bagagetrolley. En roept achteruit)

JAN: *(schreeuwend)* “Zet die pooierbak maar achter het hotel en pleur daar de koffers maar neer.” Claire krimpt ineen.

LILLY: *(lachend)* “Wat zei je Claire? Fatsoen, orde en netheid?! Haha...dit wordt een geweldig weekend.”

(Lilly en Celeste lopen door en gaan links af)

CLAIRE: *(raapt zichzelf weer op)* “Jan! Dit kan echt niet. Wat moeten de gasten wel niet denken?”

JAN: *(kijkt theatraal om zich heen)* “Welke gasten?”

CLAIRE: “Je snapt best wat ik bedoel.”

(Op dat moment komt van rechts Sonja hardlopend binnen. Is helemaal buiten adem)

SONJA: *(ratelend)* “Oh Hoi! Sorry Claire *(ziet aan haar gezicht dat het niet goed is, en kijkt ook om zich heen)* euhm mevrouw de Graaf, ik ben echt op tijd opgestaan, maar mijn vriend lag weer eens brak in bed dus ik moest eerst zorgen dat hij naar z’n werk ging want als hij weer eens te laat zou komen zou het wel eens kunnen dat hij zijn baan...”

(Claire kijkt zeer geërgerd en maakt een time-out gebaar met haar handen. Sonja stopt direct)

SONJA: *(beetje verlegen)* “Oeps...doe ik het weer?”

CLAIRE: *(hooghartig)* “Ja Sonja, je doet het weer.”

(Jan staat erbij en snapt er niks van)

JAN: *(richting Sonja)* “Wat doe je weer?”

SONJA: “Ik ratel te veel. Dan heb ik zoveel te vertellen dat ik eigenlijk te weinig tijd heb om alle woorden goed achter elkaar te zeggen en dan komt het als een woordenstroom uit m’n mond en daar wordt Claire... *(kijkt weer om zich heen)* mevrouw de Graaf helemaal gek van, want zij vindt dat echt niet kunnen waar de gasten bij zijn, maar ik kan er gewoon....”

(Nu heeft Jan het time-out gebaar gemaakt. Sonja stopt direct)

JAN: *(duwt z’n karretje verder en loopt naar rechts af)* “Ik snap het.”

(Sonja gaat ook achter de receptie)

CLAIRE: “Sonja, ik wil je vragen dit weekend, nog meer dan anders, je best te doen.”

SONJA: “Waarom zeg je dat?”

CLAIRE: “Mevrouw Beusemarken heeft aangegeven dat we een hele belangrijke gast krijgen.”

SONJA: *(schrikt)* “Oh nee, dat betekent toch niet dat we straks allemaal controleurs krijgen die komen kijken of we alles wel goed doen en dat die dan alles gaan onderzoeken. Op gastvrijheid en hygiëne. Loeren ze in de kasten, achter de balie, in de kamers, op de toiletten...”

(Claire maakt weer het T-O gebaar. Sonja stopt onmiddellijk)

CLAIRE: *(zenuwachtig)* “Ik weet het niet. Laten we elke gast maar als een filmster behandelen, dan komt het vast goed. *(Kijkt bedenkelijk)* En nu maar hopen dat er geen rare dingen gebeuren.”

(Achter de coulissen vallen er allerlei dingen over elkaar)

JAN: *(vanachter de coulissen)* “Godskolere, Jan Doedel! Kun je niet uit je doppen kijken...!”

CLAIRE: *(gilt in paniek)* “JAN!!”

(Sonja kijkt verschrikt naar Claire. Claire schrikt van eigen reactie en Jan blijft stil)

CLAIRE: *(in shock over zichzelf)* “Oké, rustig blijven, vooral rustig blijven.”

Licht uit

Scène 2: De gasten komen

(De Lobby)

Van rechts komt echtpaar Postuma (Gerben en Karin) op. Gerben is enthousiast. Heeft er zin in. Karin daarentegen niet. Ze lopen naar de receptie. Karin blijft wat op afstand)

SONJA: *(vriendelijk)* “Goedemorgen meneer, mevrouw. Welkom in Hotel Beusemarken. Wat kan ik voor u betekenen?”

GERBEN: “We hadden een weekendje weg geboekt. Er even tussenuit met z’n tweeën.”

(Gerben kijkt blij richting Karin. Karin verandert niet van houding)

SONJA: *(enthousiast)* Hartstikke leuk. Onder welke naam heeft u gereserveerd.”

GERBEN: “Posthuma.”

(Sonja kijkt in de computer. Zoekt de gegevens op)

KARIN: *(chagrijnig om zich heen kijkend)* “En dit noem je idyllisch? Dit lijkt meer op vergane glorie.”

(Gerben reageert niet en kijkt mee met Sonja. Claire, ook achter de receptie, hoort het aan. Blijft rustig. Je weet maar nooit of dit die gast is. Loopt richting Karin)

CLAIRE: “Dit gebouw is al vijftig jaar een hotel. Daarvoor was dit het woonhuis van familie van Aakeren, u weet wel, hij was grootindustrieel in de katoennijverheid.”

KARIN: *(nors)* “Ken ik niet. Geen idee. We komen niet uit de buurt. Anders waren we ook wel thuisgebleven.”

(Claire schrikt maar blijft vriendelijk. Intussen krijgt Gerben van Sonja de sleutel)

CLAIRE: “Ik hoop dat u kunt genieten van ons hotel en de prachtige omgeving. Als u wilt kunnen we....” Karin wacht niet af. Ziet dat Gerben de sleutel heeft.

KARIN: *(richting Gerben)* “Geregeld? Waar moeten we naar toe?”

(Claire valt stil)

GERBEN: *(wijst naar rechts)* “Daar is de trap. We hebben kamer 14. Op de eerste verdieping.” Gerben pakt de koffers/tassen en loopt naar rechts.

KARIN: “Kamer 14? Dat is waarschijnlijk kamer 13 maar dat nummer gebruiken ze nooit in hotels. Hoe dom kun je zijn. En hoezo? Trap? Is hier geen lift? En waarom moeten we onze koffers zelf dragen?”

(Claire probeert te redden)

CLAIRE: “In de hal is ook een lift, direct om de hoek en als u wilt kan ik Jan vragen....”

(Gerben blijft nog even staan om te luisteren maar Karin loopt gewoon rechts af. Gerben volgt Karin. Claire kijkt ze beteuterd na)

CLAIRE: “Als dit zo blijft gaan vrees ik het ergste.”

SONJA: “Ach, dat was best een aardige man.”

CLAIRE: *(denkt even na)* “Nee, aan die man ligt het volgens mij niet.”

SONJA: “Maar, weet je als je zo met z’n tweeën op vakantie gaat kan het best dat het je soms een beetje te veel is of te druk. Als vrouw moet je natuurlijk van alles plannen. Misschien wel alle koffers pakken want de meeste mannen zijn niet staat om...”

(Claire maakt gauw T-O gebaar. Sonja stopt direct. Claire gaat ook weer achter de balie. Er komen nieuwe gasten binnen. Tom en Melanie komen binnen. Overduidelijk verliefd. Sonja en Claire zien dat ook)

SONJA: *(zachtjes richting Claire)* “Zie maar, dit is andere koek.”

(Claire gaat rechtop staan en herpakt zich)

CLAIRE: *(opgeruimd)* “Goedemorgen mevrouw en meneer. Van harte welkom in Hotel Beusemarken.”

TOM: “Dank u wel. Wat ziet het er hier prachtig uit” *(kijkt daarmee extra lang naar Melanie)*

(Melanie begint te giechelen)

MELANIE: “Gekkie. We moeten nog inchecken.”

(Claire kijkt bedenkelijk. Sonja is heel blij)

SONJA: “Onder welke naam heeft u geboekt?”

(Tom en Melanie reageren bijna gelijk)

TOM: “De Boer”

MELANIE: “Kolman”

(Alle vier kijken geschrokken)

TOM: *(richting Melanie)* “Je hebt toch wel op de zaak en op mijn naam geboekt? Dan kan ik de kosten declareren.”

MELANIE: *(kijkt geschrokken)* “Nee, sorry. Ik dacht dat je dit juist privé wilde houden dus heb het op mijn naam geboekt. Zodat ze er niet achter zouden komen.”

(Tom kijkt wat schaapachtig om zich heen)

TOM: “Oké. Klein misverstand. Het is op mijn secreta...euhm op haar naam geboekt. Kolman dus.”

SONJA: “Ja hoor. Ik heb het. En hé?! ik zie hier ook een De Boer staan, dat is ook toevallig. Maar goed, deze is voor u, als u hier wilt tekenen...of u?”

TOM: “Ik teken wel.”

(Tom zet de handtekening)

SONJA: “Dank u wel. Dan heeft u hier de sleutels van kamer 5. *(Wijst naar rechts)* Dat is op de begane grond. De hal door en dan rechts.”

TOM: “Dank u wel. *(Richting Melanie)* Kom we gaan gelijk even onderzoeken of de bedden inderdaad zo comfortabel zijn als op de website wordt beloofd.”

(Ze lopen naar rechts. Tom voorop. Melanie blijft nog even staan)

MELANIE: *(zwoel)* “Goed plan, Tommy boy. Ik volg je...”

TOM: *(kijkt om naar Melanie)* “Liefje, je weet dat ik daar heeeel opgewonden van word?”

MELANIE: *(zwoel)* “Natuurlijk, waarom dacht je dat ik het zei?”

(Ze lopen beide af. Sonja en Claire kijken ze na)

SONJA: *(vertederend)* “Kijk, zo kan het ook. Die zijn nog steeds verliefd.”

CLAIRE: *(bedenkelijk)* “Ik weet niet of het ‘nog steeds’ verliefd is.”

SONJA: “Wat bedoel je?”

CLAIRE: “Ssssst...”

(Nieuwe gasten komen binnen. Anja en Annette komen binnen.)

Met direct gevolgd door Bruni. Jan komt ook met zijn bagagetrolley op. Blijft rustig rechtsvoor staan wachten)

ANJA: (vrolijk) “Goedemorgen. Wij zijn binnen!”

SONJA: (enthousiast) “Ja, dat zie ik. Jullie zijn met z’n drieën?”

ANJA: (kijkt verschrikt om en kijkt naar Bruni die iets verderop staat, lachend) “Neee, die troela hoort niet bij ons hoor. Vreselijk zeg. Nee, wij zijn met z’n tweeën. Geboekt onder de naam: ‘Millingen’.”

(Sonja kijkt in het systeem. Claire zet haar vriendelijkheid weer in)

CLAIRE: “Jullie zijn zeker zussen?”

JAN: (geërgerd) “Nee, broers.”

(De meiden horen Jan niet en kijken verbaasd naar Claire. Claire voelt zich ongemakkelijk. Anja buigt over naar Sonja om in te checken. Bruni volgt het gesprek en observeert Claire)

ANNETTE: “Waarom denkt u dat? We lijken toch helemaal niet op elkaar?”

CLAIRE: (onrustig) “Ach ja, zou zomaar kunnen toch? Maar jullie zijn... vriendinnen?”

ANNETTE: “Jazeker. Al sinds de middelbare school. Wij gaan elk jaar een weekendje met elkaar weg. Maar dit jaar is het wel heel bijzonder.”

ANJA: (draait zich om, geheimzinnig) “Een meidenweekend met een speciale opdracht waar we voor gevraagd zijn.”

CLAIRE: (schrikt een beetje) “Oh!? Nou, ik hoop dat uw verblijf aan ons hotel aan die ‘speciale opdracht’ kan bijdragen. Als u wat nodig heeft horen we het graag.”

ANJA: (lachend) “Mannen!? Waar zijn de mannen?”

(Claire lacht schaapachtig en ziet Jan staan met de trolley)

CLAIRE: (iets te hard) “Jan, zou jij deze dames even willen helpen met de koffers?”

JAN: (kijkt even op) “Moet dat?”

ANJA: (fluisterend richting Claire) “Is dat de enige man ‘in the house’?”

CLAIRE: (herpakt zich, doet of ze het allemaal niet gehoord heeft.

Wijst richting hal) “Jan zal uw koffers wel naar de kamer brengen. U kunt wel vast gaan.”

(De meiden gaan rechts af. Jan kijkt op een manier van “hoezo breng ik de koffers?”. Claire gebaart venijnig zijn kant op. Jan doet niks maar blijft gewoon staan. Zo van ‘dat komt straks wel’. Ondertussen loopt Bruni naar de balie. Claire gaat ook weer zuchtend achter de balie)

SONJA: *(vriendelijk)* “Goedemorgen. U had ook een kamer geboekt?”

BRUNI: *(heel vriendelijk)* “Jazeker. Lekker een weekendje weg met me, myself and I.”

SONJA: *(kijkt om zich heen)* “Oh, maar u bent toch alleen?”

CLAIRE: *(grijpt in)* “Ja, dat zegt ze toch. Onder welke naam heeft u geboekt?”

BRUNI: *(in extase)* “Onder de naam die ik van mijn leermeester heb gekregen. Bruni Vredeveld” *(Sonja en Claire kijken beide op het beeldscherm. Bruni kijkt Claire onderzoekend aan.)*

BRUNI: *(richting Claire)* “Zeg, mag ik je iets vragen?”

CLAIRE: *(voorzichtig op haar hoede)* “Ja. Natuurlijk?”

BRUNI: “Als ik naar je kijk zie ik heel veel spanning. Je lijkt me gestrest. Is dat zo?”

CLAIRE: *(licht geraakt)* “ Euhm...ja...ach...een beetje gezonde spanning is er altijd wel.”

BRUNI: *(blijft vriendelijk)* “Je lijkt me een heel lief en aardig persoon dat graag goed doet. Het de mensen naar de zin wil maken. Klopt dat?”

CLAIRE: *(zichtbaar geraakt)* “Ja, ik doe m’n best. Maar dat lukt niet altijd.”

(Bruni neemt Claire mee naar voren)

BRUNI: *(ziet het)* “Ach lieverd. Het leven is zo mooi. Het is je gegeven om ervan te genieten. Zie hoe prachtig de zon hier naar binnen schijnt. Elke dag is weer een kadootje. Maar die moet je jezelf wel gunnen. Kijk naar dat kadootje en geniet ervan. En als het zover is pak het uit.”

(Claire en Sonja zwijmelen helemaal weg. Jan ziet dit geërgerd op een afstandje aan)

JAN: *(voor zich uit, schudt zijn hoofd)* “Wat een zweefteef!”

BRUNI: *(theatraal)* “Dus pak het leven. En omarm het. Ik ben lid van de ‘pluk-de-dag beweging’. Wij geloven dat elk mens de kracht heeft om geluk te ervaren. Zichzelf te ontwikkelen en te ontplooien tot een volwaardig mens. *(Richting Claire)* Wat is jouw doel in je leven?”

CLAIRE: *(schrikt op, denkt even na)* “Euhm... dit weekend overleven?”

BRUNI: *(theatraal)* “Denk groter. Alles kan, als je maar wilt. Echt. Het leven reikt je zoveel mooie dingen aan. Als je ze maar wilt zien. Wat is jouw stip op de horizon?”

JAN: “Godskolere! Kan dat mens uit?”

CLAIRE: “Euhm. De liefde van mijn leven ontmoeten.”

(Claire schrikt. Het vliegt er zo maar uit. Sonja en Jan schrikken ook. Zoveel informatie hadden ze niet verwacht. Bruni is duidelijk blij)

BRUNI: “Ah! Prachtig! En weet je, nu je het doel gedeeld hebt komt het universum in beweging. Binnen 24 uur zal je getest worden. Er gaat wat gebeuren.”

JAN: *(ironisch)* “Volgens mij knippert het licht al.”

(Jan laadt hoofdschuddend de koffers op)

SONJA: *(is er klaar mee)* “Kamer 4 is voor u

BRUNI: *(pakt de sleutel)* “Dank je wel.”

(Bruni loopt richting hal. Claire en Sonja met vraagtekens achterlatend. Jan loopt met de trolley ook rechts af)

SONJA: “Wat bedoelde ze met die 24-uur?”

CLAIRE: *(hangt half over de balie)* “Ik weet het niet. Maar als dit goed gaat, gaat er meer goed.”

(Dan komen Lilly en Celeste van links op met in hun kielzog Hilda. Vermomd, zonnebril, lange jas. Wil niet herkend worden)

LILLY: *(richting Claire)* “Deze dame stond plotseling bij de achteringang. Ze wil niks zeggen. Wil alleen maar met de manager spreken. Dus. Bij deze?!” *(Duwt Hilda onhandig naar voren)*

HILDA: *(kijkt om zich heen)* “Bent u de manager van dit Hotel?”

CLAIRE: *(kijkt al even schichtig om zich heen)* “Ja?!”

HILDA: *(doet haar bril omhoog)* “Ik ben Hilda van Essen alias Jane Gillessen.”

*(Sonja en Celeste zien het en willen heel enthousiast reageren.
Bij Claire en Lilly is geen herkenning)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto